

6
A R G V M E N T V M

Quinque

REMONSTRANTIVM
ARTICVLORVM,

Execrandam eorundem impietatem Lectori exercitato nude
ante oculos constituens:

Ad cautionem omnium verorum Christianorum,
ex ipsis Remonstrantium scriptis in Collatione
Hagiensi promulgatis, elaboratum.

Levit. 5, 1.

*Quum peccaverit quispiam, & audierit vocem blasphemiae, cujus ipse testis sit,
sive viderit, sive cognoverit: Si non judicet utique feret iniquitatem ejus;
Id est, Illius peccati reus erit.*

A N N O 1 6 3 2.

УРЕШЛИЙ

ИЗДАНИЕ
ПОСЛЕДНЕЕ

Второе издание

Содержит описание

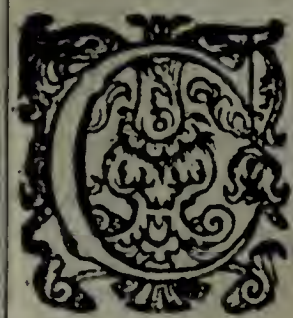
и историю

ИЗДАНИЕ

Argumentum quinque Remonstrantium articulorum.

Quinque Remonstrantium articuli, vere, sed latenter, athei sunt: Qui dum Sacro Sancto Dei nomine blaspheme abutuntur, hoc unum student, ut fucatis verborum paleis hominibus subdole imponant.

Ujus impietatis rei peraguntur, dum Religione Christiana funditus abnegata, eorum quæ sacris Litteris, de Deo, de Christo, de Spiritu Sancto, de Remissione peccatorum, de nostra redemptione, de reconciliatione, cum Deo, de æterna salute, de immortalitate animarum, docemur, nihil noverunt: Quamvis enim Dei, Christi, aliorumque omnium sequentium appellationibus ipsi quoque utantur, Omnia tamen alius plane generis sunt & naturæ de quibus isti loquuntur: Hanc ob causam.

*A naturali
sive carna
li gubato
ne et vir-
tute.*

1. Christum alium nullum noverunt, quam qui sanguine suo, prius fuso, ipsos homines acquisivit, jam viventes omnes ac singulos; & qui his nihil peperit majus. *Collatione Hagienſi belgica*, pag. 155, lin. 14, 24. 146, l. 24, 28. 158, l. 42. 153, l. 7. 170, l. 13, 15. 178, l. 30. 419, l. 19. 118, l. 24. 119, l. 38. 371, l. 16, 30. 264, l. 28. 267, l. 35.

Cui fundamento totam porro impietatis suæ molem
superædificantes,

2. Afferunt, sanguinem Christi ejus esse naturæ, ut omnis illius vis & efficacia, à solis eodem sanguine acquisitis, impediri, proteri & conculcari semper possit: Eumque à multis quoq; acquisitis conculcari; qui propterea, non defectu Christi ipsiusq; beneficiorum, sed propria sua culpa pereunt: pag. 419, l. 7, 17, 20. 158, l. 17, 32. 269, l. 36. 413, l. 9, 35. 255, l. 41. 146, l. 30, 35. 150, l. 41. 356, l. 3, 18, 28. 419, l. 20. 157, l. 15.
3. Afferunt, Christi sanguinem in Cruce fustum, non obullam personæ dignitatem, sed in se & sua natura, ejus valoris esse & efficaciam, ut abunde sit sufficiens, ad bona quidem acquirenda, non tamen ad acquirendam actualem ullius boni fruitionem: Propterea, sanguinem Christi, sufficere quidem ad omnes homines acquirendos, aspergendos, mundandos, Deo reconciliandos, redimendos, liberandos & sanandos; Tamen, actualem horum bonorū fruitionem, nemini acquisitam: Sed eam fruitionem liberam esse actionem ipsius hominis acquisiti; A cujus libere volendi potestate penitus pendet, velitne bonis & mediis acquisitis frui, an, secus.

Christum enim Omnipotentis virtute nihil quicquā in quoquam mortalium
operari:

operari: pag. 145 l. 13. 416 l. 29. 85, l. 19 22. 155, l. 25. 152, l. 24. 419 l. 19. 166 l. 37 43. 71. 419 l. 7 14. 158, l. 17 42. 154, l. 17, 22. 27, l. 25. 277, l. 5. 279, l. 6. 173, l. 1. 281, l. 18, 22. 245 l. 20. 181, l. 28. 413, l. 9, 35. 419, l. 20. 358, l. 12. 251, l. 30. 253, l. 34. 43. 265, l. 7. 422, l. 8. 229, l. 37. 270, l. 28. 242, l. 35.

4. Affirmant, Christum nihil nisi *media* peperisse: Id est, omnibus ac singulis hominibus gratiæ Dei fores sanguine suo aperuisse: At mediis esse utendum & hominem ad ipsarum ædium ingressum, ut quoque ad quæditorum bonorum *fruitionem*, non pertingere, sine sua opera & cooperatione: pag. 166, l. 37 43. 410 l. 17, 22 28. 145 l. 13. 147 l. 16. 172, l. 32, 37. 173, l. 1. 147, l. 13. 158, l. 32. 146 l. 33. 150 l. 41. 181, l. 28. 83, l. 29, 35. 271, l. 25. 342, l. 32. 229 l. 6. 267 l. 35 39. 166 l. 4.
5. Afferunt, ea *media* quæ Christus suo sanguine peperit, esse ex se, & sua natura, viva, potentia sufficientia, & Spiritum, aliaque omnia, offerentia; Quorum virtute qui vult, & ipse in mora aut culpa non est, ad vitam, & fruitionem omnium quæditorum bonorum, efficaciter pertingit: quin potens fit ad vivendum Deo in sanctitate & justitia, ac sic in Cælum ipsemet libere prorumpendum: pag. 256, l. 28 38. 84 l. 10. 410, l. 17. 83, l. 29 38, 43. 258, l. 1, 13, 16, 19 33, 35. 265, l. 4, 7. 379, l. 34. 350, l. 20, 25.
6. Vrgent, mediorum & verbi Dei honorem atque virtutem non esse minuendam: Idcirco neque vim aliquam invincibilem, neque *Spiritus* operationem, neque vitæ fontem, vel *supra* vel *extra* verbum Dei, eaque viva, potentia & sufficientia *media*, quemquam debere quærere: pag. 258, l. 2, 10, 16, 23, 36. 257, l. 42. 84 l. 10.
7. Afferunt, si Deus verbum suum prædicari finit hominibus quibus vivificantem *Spiritum* Christi simul non offert, Tum eum apud hos homines simulatum hypocritam agere, & postea eos nullo ipsorum merito condemnare: Se propterea arbitrari ubicunque & quibuscunque Deus verbum suum finit prædicari, ibi ipsum vivificante suo *Spiritu* quoque adesse paratum ad convertendum, licet non ad id præstandum modo inevitabili: pag. 258, l. 1, 19, 22. 266, l. 37, 39. 267, l. 20. 258, l. 35. 238 l. 8, 10, 25.
8. Afferunt *absurdum, ineptum, & falsum* esse, quod ordine quis fuit fidelis, & *oris* Christi, prius quam Christus pro eo mortuus sit, eumque suo sanguine acquisiverit: pag. 155, l. 23. 156, l. 34. 158 l. 40. 146 l. 28. 419 l. 7, 17, 20.
9. Afferunt, Christum ante sanguinis sui effusionem nullas habuisse *ores*: Sed eum sanguine suo, prius homines acquisivisse: Acquisitorum vero hominum postea, alios fideles & *ores* Christi, alios infideles & foetentes Hircos fieri, ut mediis administratis libere vel volunt vel nolunt uti: pag. 416, l. 16. 155, l. 14, 24, 29. 146, l. 24, 28. 156, l. 34. 158, l. 42. 157, l. 7, 9, 13, 15. 84, l. 7, 17.

413, l. 35. 421, l. 27. 83, l. 35. 265 l. 8. 266, l. 38. 419 l. 17, 20.

10. Afferunt, sanguinis Christi in Cruce effusionem, hominis eo sanguine acquisitionem (ac fidem & infidelitatem) ordine antecedere, necessario: Cum, 1. quia illos pro quibus Christus morte antecedente non est mortuus, impossibile est credere, se Christi morte & sanguine esse acquisitos; & impossibile quoque est illos sanguinem Christi ulla incredulitate proterere & conculcare. Tum, 2. quia fieri non potest ut talibus Deus fidem imperet, nisi simulate hac in parte cum illis agat, velitque illos fidem habere mendacio, & postea ob infidelitatem, nullo ipsorum merito perire: pag. 416, l. 25. 85, l. 19, 21. 155 l. 14. 24. 120 l. 8. 119, l. 38. 419, l. 7, 10, 14, 20.

11. Afferunt, Bonis acquisitis potiri, eaque sibi applicare, qui vult: Iisdem vero non potiri, qui iis frui, eaque eligere & sibi applicare, non vult: pag. 154, l. 17, 22. 237 l. 40. 238, l. 6, 10, 25. 277, l. 6. 255, l. 28, 41. 253, l. 34. 251, l. 30. 250 l. 37.

12. Afferunt, Christum acquisite bonorum fruitionem, omnemque in genere actualem operationem, ab homine exigere, ut condicionem antecedentem, Iuxta fœdus, Convertimini ad me, & ego convertar ad vos: qua condicione non præstita, neque ipsum facere id quod pollicetur: pag. 352, l. 30. 241 l. 5, 9, 25. 154 l. 17, 22. 410, l. 17, 22, 28. 261 l. 5. 420, l. 5. 83, l. 29 35. 43. 350, l. 20, 25. 253, l. 34. 255, l. 28. 177, l. 32. 281 l. 18, 22. 243, l. 24. 241 l. 5.

13. Docent, se ignorare quæ sit illa actualis cū Deo reconciliatio ac liberatio & redemptio, quæ sit illa Salus, remissio peccatorum, prima resurrectio, vivificatio, conservatio, que sit illa Spiritus & seminis Dei vita, cujus quisquā mortalium fiat confors & reipsa particeps, necessario, & citra liberū liberè volendi potestatis interventum: Quam quoque homo libera sua volendi potestate, nequeat irritam facere atque impedire: pag. 419, l. 7 11 20. 172 l. 32 37 43. 238, l. 8. 173, l. 1. 22. 166, l. 37, 43. 181 l. 28. 178 l. 31. 177, l. 33. 255, l. 28, 41. 150, l. 41. 381, l. 12, 32. 420 l. 5, 27. 267, l. 20. 270 l. 19, 30. 268 l. 40. 229 l. 39.

14. Docent, medij acquisitionem latius se extendere, quam ejusdem liberatus, & Gratia Dei, mediorumque voluntaria fruitio sese exporrigit: Quia fundamentum stat, Deum omnipotente virtute & contra voluntatis humanæ naturam ac libertatem, nihil in quoquam operari: pag. 154 l. 17, 22. 158 l. 17, 32. 252, l. 1, 4, 31. 255, l. 28, 41. 254, l. 2, 15. 265 l. 5. 7. 258, l. 1, 36, 42. 83 l. 29, 35 43. 232 l. 37.

15. Deum alium nullum noverunt, quam qui operationem suam in homine exerens, supra invitationes, suasiones, & conatum, nihil præstat majus: pag. 270, l. 2 14. 272, l. 24. 260 l. 30. 301, l. 17. 257, l. 8, 41. 344 l. 10, 25.

16. Deum nullum noverunt qui in homine omnipotente virtute quicquā operetur: Propterea, tale de hominibus servandis & damnandis decretum, talem

præterea Dei omnipotentis operationem ad salutem necessariam, talem cū
† Deo *reconciliationem, redemptionem, mundationem, sanctificationem, liberationem,*
talem regenerationem, vivificationem, conversionem, talem Dei *dextram,* animo
nolunt concipi,

- Qualem imaginantur Calvinistæ, ijque omnes qui in ea hærent (ut isti lo-
quuntur) opinione, A. propositum Deo esse, absolute & *omnipotentis* virtu-
te, decretum suum exequi: B. Et in hominis conversione, inde ab initio
usque ad finem, omnia habenda esse pro donis infusis: C. Adhæc, homines
una Christi morte, sine ulla ipsorum opera, & diligentia aut cooperatione,
re ipsa semel Deo reconciliatos esse ac redemptos: Quæ omnia quinque *Re-*
monstrantium articuli, *per absurda, per inepta, & insulsa, ac falsa esse autumant:* pag.
272, l. 18, 28. 82, l. 22, 35. 410, l. 17, 22, 28. 162, l. 29. 173, l. 5. 267, l. 18, 35.
246, l. 36. 271, l. 5. 380, l. 20. 426, l. 33. 348, l. 5. 158, l. 17, 32. 157, l. 15. 387,
l. 23. 356, l. 3, 30, 33. 95, l. 20. 267, l. 18. 162, l. 23, 29. † 172, l. 32, 37. 173,
l. 1, 22. 419, l. 7. 120, l. 40. 146, l. 30. 149, l. 28. 266, l. 37. 166, l. 37. 43. 152,
l. 24. 419, l. 19. 418, l. 17. 252, l. 43. 253, l. 31, 43. 254, l. 2, 15. 243, l. 9, 23,
38. 193, l. 5. 365, l. 2. 424, l. 30. A. 272, l. 18, 28. 410, l. 17, 22. B. 343, l.
36. 236, l. 29. C. 342, l. 32. 147, l. 16. 172, l. 32, 37, 41. 253, l. 43. 154, l.
10, 17, 22, 38. 158, l. 18. 155, l. 23. 173, l. 1, 22.
17. Afferunt, Christum sanguine, suo acquisivisse & præparasse medicinam ad
sanationem omnium ægrorum necessariam, sine discrimine an omnes ægri
ea usuri sint an secus: Omnes tamen ægros ejus medecinæ beneficio non
velle sanari: pag. 146, l. 31, 34. 150, l. 41, 43. 247, l. 20, 29. 419, l. 20. 413, l.
35. 193, l. 5. 410, l. 17. 239, l. 40.
18. Afferunt, Christi intentionem fuisse, sufficiente *Gratia*, omnes & singu-
los homines *liberare, redimere, mundare, Deo reconciliare, conservare,* sed rem
multo aliter apud multos propria ipsorum culpa, excidisse; liberæ scilicet
ipsorum *cooperationis & applicationis* actualis defectu: pag. 158, l. 17, 40.
166, l. 37, 43. 154, l. 24. 169, l. 10. 154, l. 17, 22. 413, l. 35. 173, l. 1, 22.
146, l. 33. 421, l. 27. 254, l. 2, 15. 255, l. 30. 155, l. 29. 156, l. 34. 255, l.
28, 32. 253, l. 34.
19. Mundi *servatorem* similem faciunt *medico*, qui remedio adversus omnes
morbos instructus, ingenti omnes sanandi desiderio, medicinam omnibus
acquisitis & vocatis offert, ægros omnes ut se patiantur sanari invitans: Sed
quem medicum ægri ut libere possunt admittere, ita & libere possunt reji-
cere & propulsare: pag. 149, l. 27. 418, l. 17. 413, l. 35. 84, l. 17. 161, l.
20. 162, l. 23. 150, l. 43. 147, l. 16. 146, l. 30. 248, l. 35. 253, l. 2. 273,
l. 22. 155, l. 29.
20. Afferunt, Christum omnia sua *bona*, omniaque *media* sanguine suo acquisita,
omnibus

omnibus hominibus ex æquo offerre & communicare: *Viresque simul con-*
ferre, quarum beneficio ad eorundem voluntariam *fruitionem* pertingant
omnes, qui ipsi in mora & culpa non sunt. Neminem enim esse omnium
mortalium qui defectu beneficiorum Christi & sufficientis *Gratie* pereat:
pag. 413, l. 32. 419, l. 20. 83, l. 43. 275, l. 42. 181, l. 28. 162, l. 23. 178, l. 32.
173, l. 13. 176, l. 32. 150, l. 41. 166, l. 4. 154, l. 17, 22. 147, l. 16. 238, l. 6,
10, 25. 345, l. 37. 296, l. 7. 265, l. 5. 245, l. 20. 358, l. 1, 12, 32. 255, l. 28.
253, l. 34. 419, l. 20. 413, l. 35. 176, l. 31. 162, l. 2. 251, l. 30.

21. Afferunt, bona sanguine Christi acquisita, ejus esse naturæ, ut ea omnia
ab homine libere vel recipi possint vel reijci: neminemque ex iis ullam
posse utilitatem capere, quam qui iisdem prius cum desiderio, ac famens &
sitibundus utitur, eaque libere sibi et ipsi applicat: pag. 158, l. 17, 32. 275, l.
42. 266, l. 38. 255, l. 41. 146, l. 30. 348, l. 9. 354, l. 2, 32. 243, l. 33. 271, l. 22.
147, l. 16. 241, l. 9. 154, l. 17, 22. 237, l. 40. 253, l. 43. 254, l. 2, 15. 253, l. 4.

22. Afferunt, per Christum, ut quoque per Dei voluntatem, & dextræ ipsius
potentiam, neutiquam stare quo minus omnes & singuli homines omnibus
Christi bonis ipso actu potiantur, naturæ divinæ *re ipsa* reddantur participes,
atque effugiant corruptionem: pag. 419, l. 20. 360, l. 26. 158, l. 17, 32. 193,
l. 5. 162, l. 23. 181, l. 28. 281, l. 13. 150, l. 41. 248, l. 33, 35. 264, l. 44. 162,
l. 2. 253, l. 36. 156, l. 34. 161, l. 15, 42.

23. Tradunt, Deum fidem, omniaque bona opera præparere; At nulla alia
ratione, quam præscribendo, proponendo, incitando. Item, Deum vocare,
orare, obtestari, hominemque ad omnes muneris sui partes fideliter com-
plendas, amice & suaviter invitare: Pollicitationibus, persuasionibus & com-
minationibus, *mille modis* trahere, urgere, tangere, & movere: Denique ho-
minem cohortari ne qua parte in mora aut culpa sit: At eum, servatis pro-
prietatibus naturæ in homine ipso, ultra nihil posse: pag. 99, l. 14. 384, l.
40. 257, l. 8, 31, 36, 39. 352, l. 11, 20, 30. 354, l. 2, 32. 344, l. 10, 25. 301, l.
17. 270, l. 15, 28. 260, l. 36. 358, l. 25. 166, l. 3. 352, l. 10, 19. 360, l. 34.

24. Tradunt, hominem ante suam conversionem esse ægrum, vulneratum,
& faucium: Ac medicum libere vel admittendi, vel aspernandi facultatem,
ægro & vulnerato nulla verisimilitudine posse eripi: pag. 255, l. 34, 41. 149,
l. 28. 146, l. 33. 249, l. 38.

25. Tradunt, hominem nullo validiori Deo indigere, quam qui *suaſionibus*
operatur; Illam enim operationem in novo fœdere sufficere & satis esse
vehementem: pag. 260, l. 36, 43. 253, l. 34. 258, l. 16, 35. 255, l. 28. 270, l.
15. 251, l. 31. 261, l. 8. 278, l. 42. 241, l. 30. 272, l. 22. 344, l. 4, 10, 25.

26. Deum Spiritum Sanctum alium nullum noverunt, quam qui omnibus
acquisitus, singulis offertur: Et quem quidem Deus ex sua parte paratus est
dare:

dare: At quem multi repellunt, eademque facilitate supprimunt & suffocant: quia omnipotente virtute nihil quicquam in quoquam unquam operatus est. Adhæc, qui ubicunque pulsatur, ibi non intronittitur, neque ubicunque vult intrare, illuc intrat: pag. 181. l. 28. 419. l. 20. 266. l. 38. 358. l. 1. 162. l. 23. 248. l. 33. 281. l. 13. 413. l. 9. 35. 84. l. 7. 17. 266. 32. 306. l. 15.

27. Tradunt, Dei *divitias*, *vitamque* & *Spiritum*, omnibus promiscue communicari: At licet dona hæc nemo accipiat, sibi que applicet, citra liberum liberè volendi potestatis interventum; Nihilominus tamen pro accepta vita, & *Spiritu* liberè admissio; agendas esse gratias: Quia discipulus præceptoris suo acceptum ferre debet illum suum profectum, ad quem etiam ipsius studium requiritur, non minus, quam si is aliter illata vi per infundibulum ei esset infusus: Quia quoque mendicus gratias debet, etiam si accipiat liberè quod ei datur ex liberalitate non minus, quam si manui ejus obtrudatur, aut vestibus ejus assuatur irresistibiliter: pag. 281. l. 13. 248. l. 34. 181. l. 28. 283. l. 20. 22. 178. l. 32.

28. Affirmant, ut in intelligendis, sic in condemnandis & cōprimendis quinque ipsorum articulis, eos omnes in errorem rapi, & a scopo aberrare, qui discrimen inter mediorum & bonorum Christi acquisitionem, & eorundem actualem voluntariam *fruitionem*, accuratiore cura non annotarunt: pag. 147. l. 16. 261. l. 5. 243. l. 33. 229. l. 6. 254. l. 2. 15. 176. l. 24. 28. 154. l. 17. 22. 273. l. 22. 344. l. 10. 25.

29. Tradunt, in omni fœdere esse contrahentes: fœderis vero eam esse naturam & proprietatem, ut in illo contrahentes ad aliquid faciendū & omitendum utrinque sese obligent; Ac in novo fœdere, priorem fœderatum ex sua parte, vincibili virtute *agere* & *conari*: Alterum operari libera *volendi* potestate. Hinc nullam Dei *promissionem*, nullam æternalem *redemptionem*, *reconciliationem*, *sanationem*, *peccatorum remissionem*, nullam vitæ, nullam ullius boni donationem, nullam *Spiritus* acceptionem, aut *mansionem* & *cohabitationem*, produci posse, nisi condicionalem; Id est, nisi quæ sit cum conditione ab homine præstanda, antequam Deus faciat id quod pollicetur: pag. 352. l. 14. 30. 241. l. 4. 26. 30. 270. l. 10. 260. l. 34. 301. l. 17. 264. l. 26. 352. l. 11. 17. 20. 255. l. 28. 354. l. 2. 32. 269. l. 36. 250. l. 34. 348. l. 9. 360. l. 10. 358. l. 12. 350. l. 20. 25. 266. l. 28. 177. l. 33.

30. Tradunt, Priorem fœderis sociū qui solo conatu, *suasionibus*, & *alliciendo* operatur Spiritum suum quidem offerre, At hominem ipso actu liberè operari, & Spiritum oblatū liberè aut fastidire aut accipere & conservare, prout vult: pag. 358. l. 10. 301. l. 17. 270. l. 15. 20. 248. l. 35. 344. l. 10. 25. 231. l. 4. 19. 243. l. 24. 247. l. 20. 28. 252. l. 43. 245. l. 20. 266. l. 38.

31. Afferunt, si homo à sua parte condicionem requisitam ante non præstet etiam

etiam ex altera parte Deum id quod pollicetur nunquam præstiturum, siue
Conditio illa expressa sit, siue non sit : Quia eventus docet rem ita intel-
lectam & putatam à Deo fuisse : pag. 350, l. 12, 20, 25. 253, l. 34, 43. 243, l.
39. 358, l. 10, 12. 177, l. 37. 237, l. 29. 352, l. 30. 238, l. 6, 10, 25.

32. Afferunt, qui semet ipsum non custodit, eum non esse, vel desinere esse
Dei filium : Quia Deus depositum nostrum non custodit, nisi & nos depo-
situm ipsius fideliter custodiamus : pag. 382, l. 43. 383, l. 5. 372, l. 17. 371,
l. 16, 30.

33. Tradunt, *fidem*, omnemque *operationem actualem*, esse opus libere volendi
potestatis : Alioqui si cum ipso fidei actu ita se res haberet ut imaginantur
Calvinistæ, tum hominem nihil aliud fore quam nudum instrumentum, mo-
tu proprio destitutum : quin fore instar tubarum in Organo pneumatico,
quæ per se sonum non edunt : Deum vero per *Spiritum* suum in homine mo-
dulaturum, & cantum prolaturum instar venti fistulas in Organo inflantis :
pag. 281, l. 22, 35. 245, l. 21, 24. 376, l. 20, 30. 379, l. 34. 281, l. 28.

34. Tradunt, *Omnipotentem* virtute nullum in hominem *donum* conferri pos-
se : Cum, 1. ob naturam *donorum* quæ rationali Creaturæ dantur, quæ talia
proprie sunt, ut ea libere vel recipi possint vel rejici, sicut proprie donum
non sit quod non potest rejici. Tum, 2. quia omnia illa quæ Deus ab homi-
ne requirit, ab ipsomet homine libere aut præstanda sint aut omittenda :
pag. 243, l. 33, 39. 271, l. 22. 238, l. 6. 270, l. 28. 251, l. 31. 237, l. 29.
275, l. 42.

35. Afferunt, fieri non posse ut *omnipotentis* virtutis beneficio quispiam quæ-
sitorum Christi bonorum fiat particeps : Cum, 1. quia Christi bona non sunt
ejus naturæ, ut necessario cuiquam obveniant : Tum, 2. quia libertas volun-
tatis, & *voluntaria actio*, qua homo omnia Christi bona libere aut accipit &
sibi ipsi applicat aut fastidit, per *omnipotentem* virtutem funditus tollitur at-
que annihilatur. Quæ tamen libere aut accipiendi aut aspernandi facultas,
homini salva maneat necesse est ; quia essentialis est ipsius animæ & naturæ
humanæ pars : quam Deus homini non ademit. Nisi animo concipientes ur-
gentem necessitatem Stoicam, velimus *Gratiam* naturam suam plane amit-
tere, neque amplius *Gratiam* esse, sed *cogentem necessitatem*, quæ naturam hu-
manam non emendet, sed tollat ac destruat : pag. 172, l. 32, 37, 43. 173, l. 1,
22. 231, l. 4, 19. 243, l. 34, 42. 260, l. 19, 22. 381, l. 12, 32. 261, l. 4, 9. 166,
l. 37, 43. 251, l. 30. 253, l. 31, 43. 229, l. 37. 252, l. 37. 250, l. 22, 34, 37.
270, l. 28. 422, l. 7. 248, l. 20. 258, l. 40.

36. Docent, se *Gratiam Dei* aliam nullam agnoscere, quam sufficientem : Id
est, cujus *actio*, *vis*, & *operatio*, à libera hominis volendi potestate, *impediri*,
averti, & *propulsari* semper potest : pag. 413, l. 9, 35. 269, l. 36. 231, l. 4, 19.

- 344, l. 10, 25. 260, l. 33. 252, l. 43. 253, l. 4.
37. Tradunt, *Deum* in homine omne bonum operari, sed non sine homine; ac proinde neque id efficere inevitabiliter : *Hominem* vero omnis quod cogitari possit boni, re ipsa, atque ipso applicationis actu, fieri compotem, sola sua naturali libere volendi potestate: pag. 255, l. 28. 229, l. 6. 254, l. 2, 15. 269, l. 44. 267, l. 39. 233, l. 6, 10, 25. 245, l. 20, 23. 243, l. 9, 33. 247, l. 28. 281, l. 18, 28. 154, l. 17.
38. Afferunt, falsum esse, *Deum* Omnipotentem homini *Vitam ac Spiritum* omnipotente sua vi infundere, eademque virtute hominem conservare ; Idcirco ejus probationem & documentum se expectare : pag. 380, l. 20. 422, l. 26. 232, l. 37. 370, l. 12. 372, l. 17. 236, l. 22, 27. 342, l. 32.
39. Afferunt, mundum in duas, foetentium puta *Hircorum*, & *Ovium* Christi strues, non distingui ; quam ubi condicio requisita, ut de oblato *Spiritu* accipiendo & custodiendo, libere prius aut contempta est aut praestita : pag. 176, l. 28. 157, l. 13, 15. 266, l. 38. 372, l. 17. 423, l. 39. 269, l. 16. 379, l. 34.
40. Gloriantur, se absolutam *Prædestinationem*, cum omnibus Capitibus ei adnexis, non ex parte tantum sustulisse, sed subvertisse funditus : Eam hac de causa, non satis esse validam, ad omnem illam reliquam structuram quæ ex ea una deducitur, sustinendam : pag. 162, l. 29. 272, l. 19, 428, l. 27. 361, l. 23. 388, l. 30, 38. 178, l. 5. 348, l. 4, 6. 82, l. 22, 36. 426, l. 30, 33, 41.
41. Tradunt, esse decretum *Prædestinationis*, fidelium ad vitam, & infidelium ad mortem ; At hoc servandi, cælo donandi, & damnandi decretum, non esse ejusmodi ut *Omnipotente* virtute perficiatur : Sed ejus esse generis & naturæ, ut sola administratione sufficientium & potentium mediorum, liberoque eorundem aut usu aut neglectu consummetur: pag. 416, l. 12. 95, l. 19. 272, l. 25, 30. 260, l. 30, 34. 410, l. 17, 22, 28. 257, l. 8, 28, 39. 265, l. 7. 413, l. 35. 420, l. 5. 86, l. 30.
42. Tradunt, quod forti & potente brachio perficitur, id ad illud servandi, cælo donandi, & damnandi decretum, quod vincibili tantum virtute consummatur, ut quoque ad hoc consilium Dei, de quo ipsi loquuntur, qui longe alius est naturæ, haud apposite accommodari : pag. 273, l. 28, 32. 95, l. 19. 410, l. 17. 272, l. 22, 30.
43. Afferunt, *Actualem* acquisitorum bonorum voluntariam *fruitionem*, antecedere aliquam hominis actionem : Oportere enim ut homo, serio liberationis voto, *vitam*, aliaque bona acquisita, prius desideret, eaque esuriant, sitiant, & quærat: Utque *Spiritum* quem Deus paratus est dare, non quidem supprimat aut suffocet, sed accipiat: ut quoque à mortuis ipsemet resurgat, ac in suæ *divinificationis* & *reconciliationis* opere perficiendo, Deo libere cooperetur : Omnia enim hæc, sed et alia plura, Christum exigere, & desiderare in eo quem

- ullis suis donis benedicturus est: 253, l. 43. 245, l. 20. 358, l. 12. 251, l. 31. 281, l. 22. 267, l. 39. 254, l. 2, 15. 173, l. 1. 22. 275, l. 2, 17, 41. 374, l. 8, 11. 147, l. 16.
44. Tradunt, omnes in universum homines Christo debere vivere: atq; omnibus dicendum esse, *ne peccate. A mortuis resurgite. Facite ut obedientia vestra semper precedat*. Si tamen contingat vos peccare, cavete ne desperetis, Nam habetis Iesum Christum advocatum, nimirum, si in peccatis positi, ante vobiscum statuatis deinceps non peccandum: pag. 119, l. 27. 177, l. 32. 255, l. 28. 253, l. 34. 177, l. 35. 172, l. 13. 169, l. 9. 176, l. 31. 178, l. 31.
45. Afferunt, nos quantisper hic sumus, *famere semper & sitire*: Eosque qui ita famient & sitiunt beatos dici, Matth. V. At eosdem posse à bibende abstinere, & à fide totaliter excidere: Servari vero, hac lege ut tandem ante mortem fides ipsis reddatur: pag. 355, l. 28, 36. 361, l. 37.
46. Tradunt, Conditionem antecedentem, ut *fidem, perseverantiam, obedientiam, bonique omnis operationem*, ab homine exigere, & eam ipsam conditionem inevitabili ratione præstare, ea non coherere: pag. 277, l. 6. 177, l. 33. 241, l. 5, 9, 30. 358, l. 10. 243, l. 9, 18, 24. 360, l. 10. 99, l. 13. 237, l. 29. 238, l. 8. 347, l. 32. 371, l. 16, 30. ^{signum}
47. Afferunt, Iustum & infallibile^{signum} *ovis Christi*, esse sanctitatem & justiciam, quæ ab eo qui audit filius Dei, in quo vitam vivit natura divina, non potest separari: pag. 379, l. 33. 177, l. 32. 119, l. 27. 153, l. 9.
48. Tradunt, sine præsentē fidei & sanctæ vitæ actuoso actu, *fidem* non esse fidem: quam qui non habet vel perdidit, eum esse extra filiationem Dei: pag. 347, l. 34, 36. 340, l. 40, 43. 341, l. 2, 32. 379, l. 34.
49. Tradunt, Christum *ovis* etiam habere quæ pereunt, & nusquam affirmari, electos semper dilectos Dei Filios mansuros: pag. 157, l. 15. 387, l. 23. 342, l. 32. 345, l. 28. 385, l. 9.
50. Tradunt, si homo qui ex Deo natus est, in fide non *perseveret*, tum voluntatem in hoc casu, plenam suæ defectionis esse causam, ut quæ ex nulla alia causa dependeat, sed ex se libere agit quod agit: pag. 344, l. 12. 347, l. 32, 35. 377, l. 33. 383, l. 5, 40. 356, l. 30, 33. 371, l. 16, 30. 373, l. 22, 27.
51. Tradunt, Gazophylacium & Thesauros *Gratiæ Dei*, omnibus apertos esse & expositos: ac perseverantiam uni non minus quam alteri eorum qui vitam libere elegerunt, obvenire: Tamen, ubicunque certamen est, ibi esse periculum jacturæ, & calamitatis ac stragis: pag. 181, l. 28. 420, l. 5, 22. 354, l. 20. 237, l. 36, 41. 385, l. 9. 371, l. 16, 30. 345, l. 28.
52. Afferunt, Christum judicem, prioris status hominis fidelis, qui indolem generationis divine, vita & moribus ei indoli respondentibus, semel declaravit, nullam habere rationem, non magis, ac si is ipsius *ovis*, aut Filius Dei, nunquam fuisset, si ad finem usque in priori statu, & in prima resurrectione,

non perseveret : pag. 375, l. 4. 364, l. 28. 382, l. 38. 340, l. 40. 385, l. 15.
255, l. 28. 253, l. 34. 157, l. 15.

53. Afferunt, Resurrectionem primam vincibili virtute fieri, & initium habere ab opere quod Deus ipsi homini præcipit. Atque in eos qui in hac resurrectione habent partem, mortis nullam esse vim, *hac lege* ut in prima resurrectione constanter perseverent : In quem finem ipsis quoque dextram suam Deus perpetuo offert : Tamen, quia homines in mora & culpa sæpe sunt, etiam Deum finem quem intendit non semper consequi, & dextram suam non raro frustra impendere. Nam quæ illa sit obedientia ad quam homo inevitabiliter impellitur, se ignorare: pag. 255, l. 30. 253, l. 34. 385, l. 14. 358, l. 3. 273, l. 24. 193, l. 5. 238, l. 8. 275, l. 42. 281, l. 35.

54. Tradunt, Deum homines Spiritu suo velle donare, non ut is cito rursus discedat, sed ut in æternum apud eos maneat, *hac lege* ut in vita superstites, ij ipsi qui sunt semper maneant : At dum mortales munere suo non funguntur, Deum optatum finem non semper assequi: pag. 358, l. 1, 4, 32. 370, l. 11, 15, 21, 28.

55. Tradunt, Deum æternū suū de hominibus *servandis & damnandis* decretū, nulla nisi vincibili virtute consummare, Qui vero ad hominis *conservationem* quid validius, aut ad ejusdem *damnationem* justius quid agat, nullum alium Deum uspiam reperiri : pag. 410, l. 17, 22, 28. 272, l. 30. 269, l. 36. 84, l. 7, 17. 162, l. 29. 82, l. 36. 178, l. 5. 348, l. 4. 419, l. 20. 237, l. 40.

56. Afferunt, Eum qui Filius Dei est, semetipsum custodire, ne putrescat atque emoriatur : Tamen, ipsam *seminis* Dei vitam posse interire, & per inde ipsum quoque Spiritum : pag. 383, l. 4. 371, l. 17, 30. 382, l. 42. 266, l. 38. 381, l. 12, 32. 266, l. 32. 306, l. 15.

57. Tradunt, Spiritum Sanctum non moriturum, neque hinc discessurum ante consummationem seculi. Atque ejus nihil aut parum interesse, si dicamus, Regeneratos excidentes, non iterum restitui, sed sicut qui semel nati sunt, mori & perire: pag. 357, l. 30. 383, l. 39. 384, l. 19, 34. 242, l. 1. 157, l. 15.

58. Tradunt, *Doctrinam* quæ fidem præscribit, & ad *bona opera* incitat, esse ultimam & gloriosissimam *patefactionem*, ante & post quam nulla melior vel gloriosior, vel ulla alia est expectanda : pag. 99, l. 13. 384, l. 40. 355, l. 27, 35. 375, l. 5.

Hac ratione omnia istius monstruosissimæ impietatis Capita inter se, ut in catena annuli, coherent. Quare pauca hæc, Argumento sint vel evidentissimo, quinque Remonstrantium articulas, Religione Christiana funditus repudiata, nihil quam execrandam Sacro sancti Dei nominis profanationem spirare. Quorum impietas & merus atheismus, qua animi detestatione meritisime execrari à quovis debeat, id nos pij exercitati Lectoris iudicio, volumus relictum. At,

Laus & honor nostro soli sit gloria Christo, omnis qui solus fons & origo boni est.

Psal. 68, 1. Surgente Deo disperguntur inimici ejus, & fugiunt infesti ofores ejus à conspectu ejus.

